

Súd: Okresný súd Dunajská Streda
Spisová značka: 20Csp/8/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2219200201
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Desana Janíčková Rusnáková
ECLI: ECLI:SK:OSDS:2022:2219200201.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dunajská Streda sudkyňou Mgr. Desanou Janíčkovou Rusnákovou v spore žalobcu R Collectors s.r.o., IČO 50 094 297, so sídlom v Bratislave, Dvořákovo nábrežie 8A, proti žalovanému Z. Y., T.. XX.X.XXXX, H. S. G., N. XXX/X, o zaplatenie 9.870,85 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Vo zvyšku žalobu zamietla.

II. Žalobca má nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 28%.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou súdu 17.1.2019 sa žalobca domáhal uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť mu istinu 9.870,85 €, úroky (zmluvné, vyčíslené k 15.1.2019) z istiny vo výške 7.951,85 €, zmluvný úrok vo výške 19,9% ročne zo sumy 9.870,85 € od 16.1.2019 do zaplatenia, zákonný úrok z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 9.870,85 € od 16.1.2019 do zaplatenia a trovy konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že jeho právny predchodca (Poštová banka, a.s., IČO 31 340 890; ďalej len „banka“) uzavrel so žalovaným zmluvu o úvere, na základe ktorej poskytol žalovanému úver vo výške 10.000 €. Žalovaný mal túto sumu (= istina) vrátiť a zaplatiť aj ďalšie dojednané plnenia (úroky, poplatky), avšak svoj záväzok riadne neplnil. Úver bol z tohto dôvodu vyhlásený za predčasne splatný a následne zmluvne postúpený na žalobcu.

3. Tunajší súd (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo len „súd“) rozsudkom z 11.9.2020 č.k. XXCsp/X/XXXX-XXX uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu 9.870,85 €, úroky 1.609,48 € a úrok z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 9.870,85 € od 16.01.2019 do zaplatenia, všetko do 30 dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I.); vo zvyšnej časti žalobu zamietol (výrok II.) a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 28% (výrok III.).

4. Rozhodnutie odôvodnil tým, že medzi právnym predchodcom žalobcu (bankou) ako dodávateľom a žalovaným ako spotrebiteľom došlo k uzavretiu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá spĺňa zákonné náležitosti v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len ZSÚ). Žalovaný vyčerpal úver a riadne ho nesplácal, preto banka pristúpila k jeho zosplatneniu (dojednanému v obchodných podmienkach) a následne svoju pohľadávku platne postúpila na žalobcu. Žaloba však nie je dôvodná v celom rozsahu. S ohľadom na ustanovenie § 503 ods. 1 Obchodného zákonníka, ktorým sa zmluva tiež riadi, má žalobca nárok na dojednaný (zmluvný) úrok len do vzniku povinnosti vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, t.j. do času zosplatnenia úveru (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR z 1.7.2000 sp. zn. 4 Obo 143/1998). Žalobca má z uvedených dôvodov nárok len na zaplatenie zvyšku dlžnej istiny, zmluvného úroku ku dňu zosplatnenia úveru (vyčísleného v zosplatnení) a úroku z omeškania, ktorý si uplatnil až od 16.1.2019 (nie odo dňa nasledujúceho po zosplatnení úveru). Vo zvyšku súd žalobu zamietol ako nedôvodnú.

5. Krajský súd v Trnave (ďalej len „odvolací súd“) na odvolanie žalobcu uznesením z 30.3.2022 sp. zn. 26CoCsp/4/2021 rozsudok tunajšieho súdu vo výrokoch II. a III. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 389 ods. 1 písm. c/ C.s.p., § 391 ods. 1 C.s.p.). Konštatoval, že otázka existencie a výšky nároku na zaplatenie zmluvného úroku po predčasnom zosplatnení úveru v kumulácii s nárokom na úrok z omeškania bola vyriešená rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 16.6.2020 sp. zn. 5 Cdo 42/2020, s ktorým sa plne stotožnil; žalobe by s prihliadnutím naň bolo dôvodné čiastočne vyhovieť. V danom prípade však samotná zmluva o úvere (č. XXXXXXXXXXXX zo 7.2.2014) vykazuje nedostatok, ktorý súd prvej inštancie opomenul, spočívajúci v neuvedení (resp. nesprávnom uvedení) celkovej čiastky, ktorú mal žalovaný ako spotrebiteľ za úver zaplatiť.

6. Odvolací súd preto uložil súdu prvej inštancie, aby v ďalšom konaní opätovne posúdil nárok žalobcu na zaplatenie úroku z úveru za obdobie od 16.1.20109 do zaplatenia, a za tým účelom doplnil dokazovanie o zistenia, čo obsahuje celková čiastka, ktorú má spotrebiteľ na základe zmluvy o úvere zaplatiť, či uvedenie tejto čiastky je správne, a ak nie, vyvodiť z toho dôsledky v zmysle ZSU.

7. Na základe rozhodnutia odvolacieho súdu tunajší súd na pojednávaní (na ktoré sa strany nedostavili, pričom svoju neúčasť neospravedlnili) zopakoval vo veci dokazovanie zmluvou o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo 7.2.2014 a dospel k záveru, že nie je jednoznačne určená suma, ktorú má žalovaný podľa zmluvy vrátiť. Súčin počtu a výšky splátok (120 x 207,24 €) predstavuje sumu 24.868,80 €, a súčet nákladov na úver (13.429,17 €) a istiny (10.000 €) zase sumu 23.429,17 €. Oboma výpočtami sa má dospieť k sume predstavujúcej celkovú čiastku na vrátenie, pričom logicky by sa tieto sumy mali zhodovať. Žalobca napriek tomu, že bol s rozhodnutím odvolacieho súdu oboznámený od 5.5.2022 (doručenka na č.l. 176 spisu), do termínu pojednávania (10.6.2022) nešpecifikoval, ako dospel k výpočtu celkovej sumy na vrátenie a čo všetko má táto zahŕňať.

8. Zmluvou o spotrebiteľskom úvere je zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom (§ 2 písm. d/ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, účinného ku dňu uzavretia spotrebiteľskej zmluvy; ďalej len ZSU).

9. Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu (§ 9 ods. 1 ZSÚ) a okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>> musí obsahovať náležitosti uvedené v § 9 a 10 ZSÚ. V prípadoch, kedy pri uzatváraní zmluvy alebo poskytovaní úveru dôjde k pochybeniam uvedeným v § 11 ZSÚ, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Takým prípadom je aj neuvedenie ročnej percentuálnej miery nákladov a celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítaných na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere (§ 9 ods. 2 písm. k/ ZSU účinného v čase uzavretia predmetnej úverovej zmluvy).

10. Žalobca bol po doručení rozhodnutia odvolacieho súdu v spore nečinný a nevykonal žiadnu procesnú aktivitu smerujúcu k tomu, aby súd mohol zistiť celkovú čiastku, ktorú mal žalovaný ako spotrebiteľ na základe úverovej zmluvy skutočne vrátiť (splatiť), teda neuniesol v tejto súvislosti dôkazné bremeno. Keďže skutočnosti zistené zo samotnej zmluvy si navzájom odporujú (keď suma na vrátenie vypočítaná ako súčin počtu a výšky splátok sa nezhoduje so sumou, ktorú v zmluve priamo uviedol veriteľ), je potrebné vychádzať z toho, že celková čiastka na vrátenie je v zmluve uvedená nesprávne, čo má rovnaký následok, akoby nebola uvedená vôbec. Poskytnutý spotrebiteľský úver sa preto považuje za bezúročný a bez poplatkov.

11. Žalovaný je teda povinný vrátiť žalobcovi len takú sumu, aká mu bola poskytnutá, t.j. 10.000 €. Keďže už predchádzajúcim rozsudkom (v časti, ktorá nebola napadnutá odvolaním) bol žalovaný zaviazaný na zaplatenie vyššej sumy (istiny 9.870,85 € a časti príslušenstva, ktoré si žalobca nárokoval) pričom v tejto časti je rozsudok už právoplatný (a teda nemenný), súd prvej inštancie nemohol rozhodnúť inak než v zostávajúcej časti žalobu (znova) zamietnuť.

12. O nároku na náhradu trov konania (vrátane trov odvolacieho konania) rozhodol súd podľa § 262 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. a § 396 ods. 3 C.s.p.; rozhodnutie je z dôvodu uvedeného v predchádzajúcom odseku rovnaké ako v predchádzajúcom rozsudku, keďže rozhodnutie o trovách je závislé od rozhodnutia vo veci samej. O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti rozsudku uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie.

Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

a/ neboli splnené procesné podmienky,

b/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e/ súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f/ súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g/ zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h/ rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na súdny výkon rozhodnutia, resp. na vykonanie exekúcie.